

A MAGOK TITKAI – 3. A magsokszorozás

Bor Ferenc élőben elhangzott tanításának nyers szövege

KSZE Békevár szolgálat, 2019. október 7.

Szeretettel köszöntünk benneteket. Elkezdtünk egy sorozatot, és most a 3. részénél tartunk. Először beszéltünk a magfajtákról, aztán a mag erejéről, ma pedig a mag megsokszorozásáról. Ismételen szeretném az emlékezeteket támogatni, hogy milyen magfajtákat említettünk. A fizikai síkon beszéltünk a növény magjáról, az állatok magjáról, és az ember magjáról. Szellemi síkon pedig Jézus maga is egy mag, Isten természete, a szeretet természete is egy mag. Az Ige szintén egy mag, és a pénz is egy mag. Tehát ez a hétfajta mag az, ami a Bibliában fellelhető. A mai tanításunk címe: A magsokszorozás.

Szükséges ezen a területen is a keresztényeknek a gondolkodásukat megújítani. Isten Igéje mondja:

Róma 12,2.

2. És ne szabjátok magatokat e világhoz, hanem változzatok el a ti elméteknek megújulása által, hogy megvizsgáljátok, mi az Istennek jó, kedves és tökéletes akarata.

Mondja, hogy újítsátok meg a ti gondolkodásotokat, a ti elméteket Isten Igéje által. Mind jobban kezdünk úgy gondolkodni, ahogy Isten. Az nekünk használni fog. Használni fog, mert egy jobb életet tudunk élni, nagyobb békesség lesz a szívünkben. A világban nagyon sok ember ellentétesen gondolkodik a Bibliával. Ellentétesen gondolkodik a problémáiról. Annak nem lesz jó gyümölcse. Nem lesz jó gyümölcse annak, amikor valaki mondja, hogy én most a kórházi ágy, meg a tepsi között vagyok már. Annak nem lesz jó vége. Mit mondott Jézus? Meglesz néki, amit mondott! Tehát abban hitt. A hitünket nem a negatív dolgokban kell építeni, hanem a pozitív, az életet adó dolgokban. Tehát szükséges a gondolkodásmód megújítása minden területen. De most maradjunk a magnál.

Elégé ismert téma, és a múlt héten tettem is egy említést arról, hogy ha a szíveteken van, olvassátok el az 1Királyok 17. fejezetből 1-16-ig Illés próféta és az özvegyasszony történetét. Egészen, egybefüggően. A történet úgy kezdődik, hogy hatalmas szárazság volt abban az időben. Isten az embereiről, a szolgálójáról, a háza népéről természetes, hogy gondoskodik. Hogyan gondoskodott? Azt mondta, hogy Illés, menj a patak partjára, ott lesz innivalód! Én a hollókon keresztül küldök ennivalót. Ezen a történeten keresztül betekintést kaphatunk nagyon sok mindenbe, és kérjük a mennyei Atyát, hogy adjon kijelentést a számotokra azokból a dolgokból. Megláthatjuk ezen a történeten keresztül, hogyan működik Isten, a megsokszorozódás Istene. Isten Illésnek adott egy rendelt helyet. Illés engedelmes volt. Azt tette, amit Isten mondott, így áldott tudott maradni. Ha okoskodik, mint sokszor mi emberek tesszük és az „okos dobozra” hallgatunk, hogy ó, hát a patak is kiszárad, az is csak egy vékony kis csermely, én nem megyek oda, én elmegyek a tó partjára, mert ott sokkal több víz van! De ott meg lehet, hogy krokodilok vannak, aztán hmmm, bekapják az Illést! Szóval nem érdemes okoskodni. Ragaszkodj Isten tervéhez! Istennek van terve mindannyiunk számára, és a legjobban akkor járunk, ha mi Isten tervéhez ragaszkodunk.

Tehát Illés az ott helyét elfoglalta, az Isten által kiépített helyet, ahol a hollók táplálták, volt vize, és Isten így biztosította számára az életfeltételt. Mondhatjuk azt, hogy minden happy, van innivaló, van ennivaló, még dolgozni sem kellett. Csak a szárazság növekedett, és a patak is kiszáradt. De Istennek volt egy következő terve. Azt mondta Illésnek, hogy adok egy új utasítást, menjél tovább, és menjél el egy bizonyos özvegyasszony házához. Ezt nézzük meg az Igéből. Azért bele-bele olvasunk egy-két Igébe. Illés engedelmes volt. Egy heti járóföldre volt az a másik terület, de nem azt mondta, hogy lekopik a saru a lábamról, meg ki fogok fáradni, meg nem vagyok olyan kondiban, hanem ő bele akart kerülni Isten tervébe.

1Királyok 17,9–12.

9. Kelj fel, és menj el Sareptába, amely Szidónhoz tartozik, és légy ott; ímé megparancsoltam ott egy özvegyasszonynak, hogy gondoskodjék rólad.

Ott van Istennek a B terve. A pataknál is működött egy ideig az A terv, de eljött az idő, amikor Illés „ott” helye, az Isten által rendelt helye megváltozott. Mi van akkor, ha Illés ragaszkodik a patak partjához? Hát, ott fog elpusztulni. Illés engedelmesen továbbment. Nem szabad emberekhez ragaszkodni, hanem mindig Isten tervéhez. Legfeljebb vannak szimpatikus emberek. A szolgálatunk során is vannak szimpatikus emberek. De volt, amikor a pásztortomat ott kellett hagynom, és más irányt kellett vennem. Annak ellenére, hogy szerettem, és hálát adok az Istennek, hogy mennyit tanultam az ő szolgálatában, de eljön az idő, amikor Isten egy új utasítást ad. Hogy indulj el, állj meg a saját lábadon, és még sok ehhez hasonló. Illés engedelmeskedett. Egy heti járőföldre volt ez az újabb hely, ahova Isten rendelte, és amikor odaért, hogyan találja meg ezt az özvegyasszonyt? Hát éppen rőzsét gyűjt. Mert tüzet akar rakni. A régi időkben voltak még rőzsessedő nagymamák, vagy asszonyok. Amikor találkozik vele, vizet kér tőle, mert a hosszú út során kiszáradt a torka. Nagyon jó ital a víz, de a hosszú út során nemcsak megszomjazott, hanem meg is éhezett. Másodjára már kenyeret kér, tehát enni kér. Olvassuk el az Igéből:

10. És felkelvén, elméne Sareptába, és mikor a város kapujához érkezett, ímé ott volt az özvegyasszony, és fát szedegetett, ő pedig megszólítván azt, monda néki: Hozz, kérlek, egy kevés vizet nékem valami edényben, hogy igyam.

11. De mikor az elment, hogy vizet hozzon, utána kiáltott, és monda néki: Hozz, kérlek, egy falat kenyeret is kezdedben.

Odaért, és igénnyel lépett fel. Nem kis dolog volt, amit Illés kért. A víz talán még hagyján, azért kutak csak voltak, és volt benne víz. De itt a kenyér, az eledel a kritikus pont. Hiszen nekik is alig volt, és amikor valamiből kevés van, annak felmegy az ára, és drága. Ha a Biblia tükrében nézzük ezt a kérést, akkor Illés azt mondta, hogy te asszony, vess magot az én szolgálatomba! Vess Isten királyságába! Mert tovább azt mondja az asszony, hogy nekem mennyim van? Egy marék lisztem, és ez az egy marék liszt egy felnőtt, és egy gyerek adagja. Hát Illés, tudsz te számolni? Ha te is kérsz, akkor már az két felnőtt és egy gyerek adag, és annyi nincs! Azt tudjuk az Igéből, hogy Isten már korábban megparancsolta az özvegyasszonynak, hogy táplálja Illést. De ő nem szándékozott engedelmeskedni. Jött a kifogás.

12. Az pedig monda: Él az Úr, a te Istened, hogy nincs semmi sült kenyérem, csak egy marok lisztecském van a vékában, és egy kevés olajom a korsóban, és most egy kis fát szedegetek, és hazamegyek, és megkészítem azt magamnak és az én fiamnak, hogy megegyük és azután meghaljunk.

Nem jó kilátás. Ez a fajta nézet, ez a fajta vélemény, a világi vélemény, a látható szerinti vélemény, hogy sam-sem. Nincs egy vasam sem. Isten Igéje nem ezt mondja, hanem hogy megáldottalak Krisztusban minden mennyei áldással. A Filippi 4,19 alapján minden nap megvallom:

Filippi 4,19.

19. Az én Istenem pedig be fogja tölteni minden szükségeteket az Ő gazdagsága szerint dicsőségesen a Krisztus Jézusban.

Minden szükségemet betöltöttnek nevezem dicsőségesen Jézus Krisztusban. Mondjuk el együtt: *A Filippi 4,19 szerint minden szükségemet betöltöttnek nevezem, dicsőségesen Jézus Krisztusban, szellemi, lelki, és fizikai szinten egyaránt. Ámen.*

Ez lehet minden nap egy megvallás. Ez egy nagyon jó igei megvallás. Mert az özvegy eljött a kifogásokkal. Isten nem kíváncsi a kifogásokra, mert nála mindig van megoldás. Akármennyire szűkös időket él valaki, soha nem lenne szabad a látszatokra tekinteni. Mert ha a látszatokra nézünk, akkor beugrik a félelem. Ha a félelem alapján cselekszünk, akkor bizony ajtót nyitunk az ellenségnek, és jön a pusztító, és elkezd pusztítani. Tudom, miről beszélek, mert mindenkit megérintett ez a bizonyos félelem egyszer-kétszer. Olyankor a láthatókra

tekint az ember, amikor egy pillér úgymond kiesik a talpa alól. De akkor se lehet a láthatókra nézni. Isten Igéje azt mondja, hogy ne a láthatókra nézz, hanem Istenre, az Ő ígéreteire, a fentiekre! Tehát a félelem egy ellenség, ami megfoszt a hitünktől, megfoszt az áldásoktól, és ráadásul még a pusztítónak is ajtót nyit. A pusztító pedig pusztít.

Térjünk oda vissza, hogy jött az asszony a kifogásokkal. Ne ítéljük el túl hamar! Ő félelemből cselekedett. Arra tekintett, hogy nincs elég, illetve alig van. Azt hiszem, mindannyian voltunk így, amikor az Úr szólt, hogy vessünk, hogy támogassunk valakit, hogy segítsünk valakinek. De nem engedelmeskedtünk. Az úton errefelé éppen mondtam a feleségemnek, hogy van a szívemen egy támogatás. Az interneten időnként használok egy Bibliát. Ha nincs nálam az enyém, vagy egy másik változatot szeretnék megnézni, ott van több mint tíz változat, és használom. Igaz, hogy díjmentes a szolgálat, és ezt ki is írják, de a működtetés bizony pénzbe kerül. Tehát az Úr egy összeget mutatott a szívemnek, hogy támogassam ezt a munkát, ezt a szolgálatot. Aztán ellaposodott a dolog. Most megint felébredt, úgyhogy ráállok erre, hogy be tudjam teljesíteni úgy, ahogy az Úr akarja, és abban az időben. Nem arra tekintek, hogy most milyen vastag a pénztárcám.

Ez az asszony – és sok esetben mi sem –, el sem tudta képzelni, hogy az Úr képes a vetőmagját megsokszorozva visszaadni, visszajuttatni. Merthogy az embereket erről nem tanítják. Akkor honnan lenne ebben hitük? Honnan lenne rálátásuk, és kijelentésük? Azt hiszem, mi is tűnődünk már, hogy ha a pénztárcánkban levő kétezrest bedobom a perselybe, akkor mi marad nekem? De soha ne feledjük el, Isten az El Shaddai, ami azt jelenti, hogy Ő több mint elegendő. Erről van egy gyönyörű könyvünk is, az a pontos címe, hogy El Shaddai, aki több mint elegendő, Isten a hosszú élettel elégít meg. Tehát Ő nem centizi ki, hogy csak annyi legyen, amennyire szükséged van, Ő meg akar mindannyiunkat áldani, hogy mi is áldássá tudjunk lenni mások felé. Tehát Isten mindig többet ad, mint ami elegendő. Más szóval: Isten a túlcsoordulás Istene. Sokszor azt mondja az ember, amikor vendégségben a poharát töltik, hogy köszönöm, csak eddig kérem, vagy félig kérem, vagy háromnegyedig kérem. Isten még akkor is szeretné tele tölteni. Nemcsak tele tölteni, hanem úgy tölteni, hogy már tele van, kifolyik az asztalra, aztán még mindig tölti, lefolyik a padlóra, aztán kifolyik a folyosóra, kifolyik a lépcsőn az utcára. Isten ilyen bőkezű. Tehát ha ilyen sok van nekünk, akkor a járókelők is tudnak belőle részesülni.

Az özvegy azt a maréknyi lisztet biztonsági tartaléknak tekintette. Számára az a maréknyi liszt egy biztonsági tartalék volt: azt ma megesszük, és aztán végünk. Ezt mondta. Úgy is lett volna, ha nem Isten terve szerint ténykedne, és működne. Gondoljátok azt, hogy Isten nem tudott volna Illésről más úton gondoskodni? Biztos, hogy lett volna számtalan egyéb útja és módja annak, hogy Illést ellássa. Kijelenthetjük, hogy Isten nem szorul az özvegyasszony falatka kenyérére. Több hollót is küldhetett volna, hogy ellássák Illést. Vagy bármilyen más módot találhatott volna. Akkor miért küldte Isten Illést az özvegyasszonyhoz? Hogy elvegye a kenyérét?

Miért parancsolta meg az özvegyasszonynak, hogy Illést ellássa, hogy gondoskodjon róla, táplálja? Mert szerette volna megáldani egy aratással, de az aratáshoz mindig vetni kell. A mennyei dolgok mindig vetéssel kezdődnek. Hogyha abban az időben lett volna média, valószínű az újságban fő cím lett volna és közfelháborodás, hogy az erkölcstelen lelkész elvette az özvegy utolsó falat kenyérét. Mert a világ így látja. A világ negatív módon gondolkodik. De bennünket nem szabad, hogy a média irányítson. Bennünket Isten beszédének kell irányítania. A világ nem érti, a dolgok hogyan mennek. A mennyei dolgok, a természetfeletti dolgok hogyan működnek. Abban semmi kivétnivaló nincs bibliai szemszögből nézve, hogy Isten odaküldte az özvegyhez Illést, hogy enni és inni kérjen tőle. Gyakorlatilag ez a vetési lehetőség biztosított egy bőséges aratást az özvegy számára. Válaszút előtt volt az asszony, hogy engedelmeskedjen Isten kérésének vagy ne? Ha nem engedelmeskedett volna Istennek, akkor mi történik? Az, amit mondtak, hogy megesszük azt a kicsi, egy adag

kenyeret és meghalunk, és nem lenne benne ma a Bibliában. Azonban az özvegy végül engedelmes volt annak ellenére, hogy az ő markában egy felnőtt adag és egy gyerekadag liszt volt. Ráadásul még Illés azt is mondta, hogy először nekem adjál, azaz először vessél. Ne edd meg a magot, vedd el, hogy meg tudjon sokasodni, hogy Isten meg tudja sokasítani!

1Királyok 17,13.

13. Monda pedig néki Illés: Ne félj, menj el, cselekedjél a te beszéded szerint; de mindazáltal nékem süss abból először egy kis pogácsát, és hozd ide; magadnak és a te fiadnak pedig azután süss;

Hallottunk az isteni fajta szeretetről, hogy a szeretet nem önző. Mindig a más érdekeit tartja szem előtt. De itt nem a szeretetről van szó, hanem a vetési lehetőségről. Az Ésaías 1,19-et otthon majd megnézhetitek, ami úgy szól, hogy akik engedelmesek, készségesek, hajlandók, azok a föld javaival élnek. Az engedelmisség az Isten iránti engedelmisséget jelenti. Természetesen az engedelmisség alatt azt is értjük, hogy én engedelmes vagyok a karhatalomnak, engedelmes vagyok még gyerekként a szüleimnek. De ezt inkább múlt időben mondom most már. Mert akit Isten fölének helyez, az engedelmisséget vár el tőlünk, hogy a fölütünk levőnek engedelmeskedjünk, mert így tudjuk Istent megtisztelni. Ha nem tiszteljük a velünk szemben álló embereket, akkor hogyan tudjuk megtisztelni Istent? Mert akik velünk szemben állnak, Isten teremtményei. Tehát először meg kell tisztelnünk Isten teremtményét, ami magába foglalja azt is, hogy megtiszteljük Istent. Ez a kettő az egyben akció. Az Ésaías 1,19 határozottan kimondja, hogy az engedelmisség ára a bővölködés. Majd hozunk erre példát is, most maradjunk az özvegyasszonynál.

Az özvegyasszony a láthatók szerint a kevés kis liszt meg a pár csepp olaj szerint mondhatta volna azt, hogy: Illés tudsz-e számolni, hogy ebből hány adag jön ki? Mert valaki kimarad akkor. Vagy te, vagy én. Isten tudja, Illés tudta, hogy a vetőmag egy befektetés, és a jó befektetés mindig sokszorosán megtérül. A befektetés nem kidobott pénz az ablakon. Lehet, hogy én magam is annak idején a templomperselybe és egyéb más gyűjtés alkalmával, ami a környéken volt, azt gondoltam, hogy odatesszük a részünket, mert a többiek is adnak és lássák, hogy én is adtam. De ez nem jó indíték. Egyébként erről lemondtam. A Biblia tanít róla, hogy Isten a kezdetek kezdetén működésbe hozta a vetés és aratás törvényét. Ha vetünk, akkor elváró hittel ott kell lenni a hozamnak is. Tehát nem kiadás oldal, hanem befektetés oldal és hozam oldal. Így kell rátekinteni.

A magvetésnek van egy hatalmas nagy akadály, a félelem. Mert bizony a félelem megakadályoz bennünket az engedelmisségben, hogy amit hallottunk az Úrtól, azt megtegyük. Illés a 14-es versben elmondja az okot, hogy miért nem kell félni.

1Királyok 17,14.

14. Mert azt mondja az Úr, Izrael Istene, hogy sem a vékabeli liszt el nem fogy, sem a korsóbeli olaj meg nem kevesül addig, míg az Úr esőt ad a földnek színére.

Azt mondta, hogy egy marék liszt, pár csepp olaj – és mi az isteni ígéret? Hogy nem fog kifogyni. A bibliatudósok szerint ez a szárazság okozta éhínség három évig tartott, de az özvegyasszony éléskamrája három évig nem fogyott ki, mert a vetésnek köszönhetően ő folyamatosan aratott egy természetfölötti csoda által. Amikor Illés ezt kimondta, amit most felolvastunk, Isten ereje készen állt a csodára – és csodák ma is vannak. Tehát az özvegy egy válaszut előtt állt: az evésre tekint vagy Isten ígéretére, és az alapján cselekszik. Isten természetesen elvárja tőlünk, ha egyszer már leírta az Igéjében, hogy ne a látható hiányra tekintsünk. Tekintsünk az ígéretre, amit az előbb megvallottunk, és bátran vessünk! Bátran, nem félelemmel. A mennyei út mindig vetéssel kezdődik. Lassan fűteni kell majd, de nem mondhatjuk azt a kályhának, hogy kályha, adj meleget, aztán ha adsz meleget, majd kapsz fát! Mert ez így nem működik. Azt, hogy először van a vetés, ezt tudjuk a kiskertből is. Ennek az az oka, hogy Isten a teremtéskor működésbe hozta a vetés-aratás törvényét és azt mondta,

hogyan van éjjel és nappal, nyár és tél, addig működik a vetés-aratás törvénye. Van mindegyik? Még van. Tehát ez működik a mai napon is.

Imádkoztunk itt a korábbi napokban, hetekben, a szeptemberi hónapban. A szokásos rezsinél nagyobb kiadások várhatók, vagyis nem várhatók, mert már megérkeztek a csekkek, a súlyadó, aztán szennyvíz- és csatornadíj. Nálunk ilyen részletekbe megy és tanultuk, hogy a pásztor is gyakorolja azt, amit tanít, és mit talál az egyik borítékban? Ott van a súlyadó, a szennyvíz- és csatornadíj összege. Hatalmas Istenünk van! Betölti a szükségeket! Kell aggódni? Nem!

Tekintsünk még egyszer a lelki szemeinkkel Illés és az özvegyasszony történetére! Látjátok-e, hogy Isten szeretete hogyan tükröződik vissza ebből a történetből? Isten egy „szántóföldet” biztosított az asszony számára, ami Illés volt, illetve Illés ellátása, és ez alapján egy aratáshoz jutott. Sok tanulság levonható ebből a történetből. Ha kevesünk is van, azt használjuk magvetésre, a királyság építésére, mert mi ezzel a kevéssel nem sokra mennénk, de Isten meg tudja azt sokszorozni. Az özvegy úgy döntött, hogy engedelmeskedik Isten útmutatásának, és így egy csoda áradt rá három éven keresztül, amíg meg nem jött az eső, és újra lett termés. Hogyan győzhető le a kevés feletti félelem? Ha a kérdésben benne van, hogy hogyan győzhető le, akkor legyőzhető valahogy. Ha Isten kér, esetleg mutat egy szám szerinti összeget, és kér, hogy vessük el valahova, például egy szolgálatba, akkor tegyük meg, mert jön mindjárt az ellenség, és azt mondja, hogy de mi marad neked? Ha mi hittel azt elvetjük, és nem az ellenségre hallgatunk, akkor az a mag meg tud sokszorozódni, és vissza tud majd térni. Az özvegy döntött, hogy elveti azt a keveset is, az egészet, amije volt. Ez a kétfilléres asszonnyal hozható párhuzamba, mert ő is az összes vagyonát elvetette. Az Úr szavának hitt, és annak, amit a próféta szólt általa.

Amikor a pásztorok tanítanak, akkor az Úr szól rajtuk keresztül. A pásztorok, a tanítók, az evangélisták az Úr szája a földön. Tehát így kell tekinteni ezeket a dolgokat. Sokszor elhangzik valamilyen dolog, például, mint a múlt héten is, hogy várjátok meg, amíg eláll az eső, és mire kijöttünk a gyülekezetből, addigra elállt az eső. Biztos, hogy az Úr szólt. Amikor úgy hirtelen előjön valami, amin az ember nem is gondolkodik, az már nem bölcselkedés, hogy majd én kitalálom, hogy akkor hogyan lenne jobb. De amikor csak úgy azonnal kicsúszik valami a szánkon, amin nem is gondolkodtunk, csak valahonnan belülről jön, akkor az az Úrtól van.

Tehát az Úr szavának hitt, aki a szükségét betöltötte túlcserélhető mértékben. Három évig természetfeletti csatornán lógni, egy „cumisüvegen”, azért az nem semmi. Valamelyik Hagin könyvben olvashatjuk azt, hogy a szolgálat elején a pénztárcája annyira lapos volt, hogy egyszer autózott az úton – hosszú, nagy távolságok vannak az Államokban – és már a benzinmutatója lent volt, ezért imádkozott, hogy az Úr segítse meg. Nem is tudom, milyen nagy távolságot ment még el, mert a mennyei benzinkúthoz csatlakozott föl. Már régen ki kellett volna fogynia a benzinjének.

A történetünk kapcsán még néhány következtetés: Isten csatornákat keres, engedelmes szíveket, akiken keresztül ki tud nyúlni mások felé. Ismeritek a vízvezetékét. Ha megnyitjuk a csapot, természetes a számunkra, hogy folyik a víz. Tőlünk függ az, hogy a víz csak cérnávékonyan folyik, vagy vastagon, attól függően, milyen mértékben tekerjük meg a csapot. Mi történik ilyenkor a vízrendszerben? A többi víz a csőben van. Jön felénk a víz, és ami kifolyt, az pótlódik a hegyen levő tartályból. Ugyanez történik a magjainkkal is. Elvetjük, aztán megnyitjuk a csapot az érkezési oldalon, a fogadó oldalt, hogy az aratás beérkezzen. Aztán, ahogy a vízrendszerrel pótlódik a vízmennyiség, ugyanígy az áldások is pótlódnak.

Egy másik alapigazság, hogy az el nem ültetett mag soha nem fog kikelni, és soha nem fog termést hozni. Mindannyian kertészkedtek, van konyhakertetek, nagyon jól tudjátok. Ha magot vetünk, akkor mi egy áldáscsatorna vagyunk, és azon kívül, hogy áldássá váltunk

mások számára, Isten felmagasztaltatik, mert akit megáldottunk, az hálaadással és dicsérettel megy Isten trónja elé.

Következő alapigazság: Ne tartsuk többre a pénzt, mint Isten teremtményeit, az embereket. Ne várjunk a fölöslegre, hogy vessünk, mert akkor soha nem fogunk vetni. Szoktuk halogatni, hogy majd akkor, ha megérkezik a fizetés, majd akkor, ha megérkezik a jutalom, majd akkor, ha beérkezik akármi más jövedelem.

Következő alapigazság, ami ebben a történetben is fellelhető, hogy Isten nem mindig akkor kér fel bennünket a vetésre, amikor nekünk alkalmas. Tehát Ő nem a lehetőségeinkre tekint, Ő csak az engedelmességet várja el tőlünk, mert az engedelmességet tudja megáldani.

Elhangzott a tanításban, hogy ne együk meg a vetőmagot, mert akkor nem lesz mit elvetni. A legáldottabbak csak azon a helyen tudunk lenni, ahova Isten helyezett, és nem csak áldottak tudunk ott lenni, hanem ott van a szent oltalmunk, és a szent védelmünk is. Mindenféle tekintetben az a legjobb hely a számunkra.

Kétféle gazdasági rendszer van. Éppen tegnap válaszoltam valakinek, aki felkért egy ilyen hálózatépítésre, hogy csatlakozzak a csapatába. Leírtam, hogy kétféle gazdasági rendszer van: az egyik a világi gazdasági rendszer, amelyet úgy is neveznek, hogy babiloni, és van Isten gazdasági rendszere. A kettő között az a különbség, hogy a világi rendszerre hatással van a válság, Isten gazdasági rendszerére nincs hatással a válság, az infláció. A megsokszorozás mértéke pedig a Bibliában a harminc, hatvan és százannyi. Utólag adta még az Úr a gondolatot, hogy az embereket nem hallal kell ellátni. Kezdetben lehet, hogy el kell látni hallal, de utána meg kell tanítani halászni őket. Mert kezdetben lehet, hogy kell egy lökést adni, hogy áthidaljon egy problémát, de utána meg kell tanítani őket halászni. Halleluja!

Az Ige olyan, mint a briliáns, minden oldalról csillog, de mindig másként. Az imádság nem monológ, hanem dialóg, mert Isten válaszol. Így van ez a hívő életében is. A tejet más készíti, csak le kell nyelni, az eledelt viszont meg kell rágni. Egy gyülekezethez nem falak, vagy lakás szükséges elsősorban, hanem megfelelő légkör. Ámen.

Hálát adunk Atyám, a mai alkalomért! Köszönjük a jelenléteteket, a szíveteket! Köszönjük, hogy szolgálhattunk felétek, és ti befogadtátok az Igét.

*A függőleges vonallal jelzett igeversek más fordításból származnak.
A felhasznált bibliai versek a King James kiadás számozását követik.

